

Καὶ ἔς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τῆν «Χειροαφτημένην» τοῦ κ. Παπαζαφειροπούλου ἢ ἵπτιν καὶ πρώτῃ, ἐπιπέθη, εἰς τῆς Κυβέλης τὸ θέατρον.

Ἡ «Χειροαφτημένη» εἶναι μία γυνὴ ἢ ἵπτιν περιφρονεῖ ὅλας τὰς κοινωνικὰς προλήψεις καὶ θέλει νὰ δημιουργήσῃ ἓνα κόσμον ἰδανικόν, κόσμον ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ κυρία ἰδέα τοῦ συγγραφέως. Ἀλλὰ δὲν κατορθώνει νὰ παραστήσῃ τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν γυναικᾶ ὑπερμέτρως νευρικὴν ἢ ἵπτιν ἐνῶ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της — ὅστις ὅμως δὲν ἔστῃ νόμιμος — ἐν τούτοις δὲν διατάζει νὰ τὸν ἐγκαταλείπῃ, διότι παρουσιάσθη ἓνα γραμμάτιόν της ἐκ δύο γλ. δραγμῶν καὶ ὁ ἄνθρωπος προσεφέρθη στοργικώτατα καὶ σωφρονέστατα καὶ ἱπποτικώτατα νὰ τὴν πληρώσῃ. Τοῦτο ὅμως ἐξερεθίζει τὴν Μαρίαν, ἢ ἵπτιν ἐγκαταλείπει τὸ σπῆτί της, τὸ παιδί της καὶ ἐπακολουθεῖν αἰ σκηναὶ αἰ ἵπτιν ὅσον τραγικαὶ καὶ ἄν ἦνε, εἶνε κατὰ τὴν φράσιν τῆν θεατρικὴν πρεῦτικαι, ἀφῶ δὲν ἔχουν βᾶσιν φυσικὴν καὶ λογικὴν ἐξέλιξιν. Καὶ ἀφῶ ἢ Μαρία ἀνεῖται νὰ δεγθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους της ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἵπτιν ἐθεώρει σύζυγόν της, εἰς τὴν τρίτην πράξιν δέχεται τὴν πληρωμὴν αὐτὴν ἀπὸ ἓνα ξένον πρὸς αὐτὴν, τὸν ἵπτιν τοῦ σπιτιοῦ των, ὅστις μάλιστα πρὸ ἄλλου εἶχεν ἡμιλίαν, περὶ ἀγάπης τὴν ἵπτιν ἠσθάνετο πρὸ πολλοῦ δι' αὐτὴν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργον τοῦ κ. Παπαζαφειροπούλου. Ἦθελε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ μίαν νέαν γυναικᾶ, καὶ δὲν μᾶς παρουσίασε παρὰ μίαν νευροσθενικὴν ἢ ἵπτιν δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ λείξιν εἰς τὸν ἄτυχ. σύζυγον καὶ ἢ ἵπτιν γίνεσθαι ἀφορμὴ καὶ τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου των.

Ἐν τούτοις μὲθ' ὅλα κατὰ τὰ ἐλαττώματα τὸ ἔργον τοῦ κ. Παπαζαφειροπούλου ἦρσεν ἀρετῆ, καὶ δίδει τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ γράψῃ ἕως ἔργα πολὺ καλλίτερα.